

Abstract

The prevalence of non-communicable diseases, the ageing population, and the increasing need for robust healthcare governance after the pandemic all lead to the importance of health promotion and disease prevention. Fiscal space for OECD countries is shrinking, making even scarcer the resources available for health promotion and disease prevention, an area that receives insufficient policy attention regardless of countries' fiscal status. A novel financing model could mitigate the issue of lacking investments in the public health field. In this paper, the viability, feasibility, advantages, and disadvantages of outcome-based contracting and social impact bonds will be examined rigorously. The methodology of this thesis involved a qualitative research approach, combining a systematic literature search and expert interviews to comprehensively evaluate the effectiveness of social impact bonds in health prevention. The literature review aimed to collate and synthesize existing research findings, providing a broad understanding of the topic, while the interviews with social investing experts and investors offered in-depth insights into practical experiences and opinions on SIBs. This dual approach enabled a balanced examination of both the theoretical framework and real-world application of SIBs, ensuring a robust analysis of their potential advantages and limitations in the context of public health. Together with the thematic analysis of the interviews and the key findings from the white and grey literature this paper collects and organizes in which areas and cases outcome-based financing can work best and the never realized benefits of this financing model. The study suggests that outcome-based financing may not be the most optimal instrument to address the lack of resources for health prevention programmes.

Rezümé

A nem fertőző betegségek prevalenciája, az előregedő népesség és a világjárvány hatására egyre növekvő igény a stabil egészségügyi ellátás irányítására mind az egészségfejlesztés és a betegségmegelőzés fontosságára utalnak. Az OECD-országok költségvetési mozgástere szűkül, ami még szűkebbé teszi az egészségfejlesztésre és betegségmegelőzésre rendelkezésre álló forrásokat, amely terület az országok költségvetési helyzetétől függetlenül nem kap elegendő közpolitikai figyelmet. Egy újszerű finanszírozási modell enyhíthetné a közegészségügyi beruházások hiányának problémáját. Ez a tanulmány az eredményalapú szerződéskötés és a társadalmi hatású kötvények megvalósíthatóságát, előnyeit és hátrányait vizsgálja. A dolgozat módszertana kvalitatív kutatási megközelítést alkalmazott, amely a szisztematikus szakirodalmi keresést és a szakértői interjúkat kombinálta a társadalmi hatású kötvények (SIB) hatékonyságának átfogó értékelése érdekében az egészségügyi megelőzésben. A szakirodalmi áttekintés célja a meglévő kutatási eredmények összegyűjtése és szintetizálása volt, ami széleskörű ismereteket nyújtott a témáról, míg a társadalmi célú befektetésekkel foglalkozó szakértőkkel és befektetőkkel készített interjúk mélyreható betekintést nyújtottak a SIB-ekkel kapcsolatos gyakorlati tapasztalatokba és véleményekbe. Ez a kettős megközelítés lehetővé tette mind az elméleti keret, mind a SIB-ek valós alkalmazásának vizsgálatát, biztosítva a közegészségüggyel kapcsolatos potenciális előnyeik és korlátaik elemzését. Az interjúk tematikus elemzésével és a fehér és szürke szakirodalom legfontosabb megállapításaival együtt ez a dolgozat összegyűjti és rendszerezi, hogy mely területeken és esetekben működhet a legjobban az eredményalapú finanszírozás, és hogy milyen előnyei vannak ennek a finanszírozási modellnek. A tanulmány azt sugallja, hogy az eredményalapú finanszírozás nem feltétlenül a legoptimálisabb eszköz az egészségügyi megelőzési programok forráshiányának kezelésére.